

Cod ECLI ECLI:RO:TBBUC:2021:007.002071

Dosar nr. 34703/3/2020

R O M Â N I A

TRIBUNALUL BUCUREȘTI

SECȚIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 2071/2021

Ședința publică de la 30 Martie 2021

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE Adina Elvira Ghiță

Grefier Cristina Brezoianu

Pe rol se află soluționarea cererii în Contencios administrativ și fiscal formulată de reclamantii SINDICATUL ANGAJAȚILOR ADMINISTRAȚIEI PUBLICE LOCALE LA NIVELUL ADMINISTRAȚIEI UNITĂȚILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR ȘI UNITĂȚILOR SANITARE PUBLICE SECTOR 1 BUCUREȘTI, Iliescu Adina, Felecan Gabriela, Irincu Ana Maria, Mitroi Loredana, Pena Florin, Preda Mariana - Amalia, Voinea Laura - Aurelia, Mitrica Raluca și Olteanu Iuliana Maria în contradictoriu cu pârâțul CONSILIUL LOCAL SECTOR 1 BUCUREȘTI, având ca obiect suspendare executare act administrativ HCL 291/04.12.2020.

La apelul nominal făcut în ședința publică, în ordinea listei de ședință, au răspuns sindicatul reclamant prin avocat, reclamanta Preda Mariana – Amalia personal având datele de identificare consemnate în caietul grefierului de ședință și pârâțul CONSILIUL LOCAL SECTOR 1 BUCUREȘTI prin consilier juridic.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței că a fost depuse la dosar întâmpinare de pârât, cerere de renunțare la judecată de reclamanta Mitroi Loredana, cerere pentru judecarea cauzei în lipsă de reclamanta Olteanu Iuliana Maria precum și

că nu a fost restituită la dosar dovada de citare de la domiciliul pentru reclamanta Mitroi Loredana.

Se prezintă președintele sindicatului domnul Novac Stefan Tiberiu, având datele de identificare consemnate în caietul grefierului de ședință.

Tribunalul, față de împrejurarea că reclamanta Mitrică Raluca a fost citată la sediul apărătorului ales, apreciază că este procedura legal îndeplinită și cu această parte.

Reprezentantul pârâtului depune la dosar cereri de renunțare pentru 6 persoane, comunică și părții adverse un exemplar.

La interpelarea instanței reprezentantul sindicatului arată că s-au depus la sediul său cereri de renunțare, în original, care au fost prezentate la acest moment de reprezentantul pârâtului.

La interpelarea instanței privind cererile de renunțare, reprezentantul pârâtului învederează că este de acord să se ia act de aceste cereri de renunțare.

Tribunalul acordă cuvântul pe admisibilitatea în principiu a cererii de intervenție principale

Apărătorul sindicatului reclamant, având cuvântul, solicită admiterea în principiu a cererii de intervenție.

Reprezentantul pârâtului, având cuvântul, solicită respingerea cererii de intervenție în raport de dispozițiile art. 61 alin. 2 C.pr.civ., apreciază că intervenții principale nu justifică un interes propriu prin care să pretindă dreptul dedus judecării și să-l susțină, întrucât cererea de intervenție principală este o copie fidelă a cererii de chemare în judecată inițială, motivele care ar fi trebuit să se regăsească în cererea de intervenție principală, ar fi trebuit să fie cu totul altele sau măcar o parte din ele să fie altele pentru a justifica un interes propriu, determinat, al persoanelor care intervin în acest proces. Menționează că prin această cerere de intervenție principală, care este o copie fidelă a cererii de chemare în judecată, de fapt se urmărește extinderea cadrului procesual, astfel că persoanele acționate inițial împreună cu sindicatul, să-și însușească și ele acțiunea sindicatului, dar nu este o cerere de intervenție principală. Pentru motivele expuse solicită respingerea cererii de intervenție, în principiu.

Tribunalul admite în principiu cererea de intervenție principală formulată, față de prevederile art. 62 Cpc, constată că intervenții principale justifică un interes personal în suspendarea hotărârii Consiliului Local, fiind fiecare dintre ei afectați de această reorganizare, chiar dacă au aceleași motive pe care le au reclamanții din cererea principală, admisibilitatea în principiu a cererii de intervenție principală nu este condiționată de motive diferite de cele din acțiunea principală, ci este condiționată doar de existența unui interes propriu al intervenientului principal. În speța de față nu este vorba de raporturi de muncă care să fie ele însele independente și să nu fie admisibilă o astfel de cerere, ci este vorba de o reorganizare care afectează toate locurile de muncă printr-un singur act administrativ, fiecare dintre persoanele afectate de

reorganizare justificând un interes propriu în a ataca pentru aceleași motive sau pentru motive diferite actul administrativ respectiv.

Reprezentantul sindicatului depune la dosar înscrisuri, comunică și părții adverse un exemplar.

Tribunalul acordă cuvântul pe excepția de tardivitate a cererii completatoare.

Reprezentantul pârâtului, având cuvântul, solicită admiterea excepției tardivității cererii completatoare, în raport de dispozițiile art. 204 alin. 1 C.pr.civ., având în vedere că această cerere completatoare este o veritabilă cerere modificatoare, deoarece vizează alte motive decât cererea inițială.

Apărătorul sindicatului reclamant, având cuvântul, pune concluzii de respingere a excepției, consideră că au fost respectate cerințele.

Tribunalul respinge excepția tardivității cererii completatoare, având în vedere că respectiva cerere vine ca un răspuns la întâmpinare și la excepțiile invocate prin aceasta; motivele din cerere constituie, în principiu, o extindere și o explicație a motivelor din cererea principală; aceasta a fost depusă ulterior întâmpinării, fiind într-o procedură specială și neputându-se realiza întâmpinarea și răspunsul la întâmpinare în procedura prealabilă. Prin cererea completatoare se fac aparari ca răspuns la întâmpinare, necesitatea sa rezultând, deci, din dezbateri și fiind o excepție de la prevederile art.204 al.1 C.p.c.

Tribunalul acordă cuvântul pe probe.

Apărătorul sindicatului reclamant și reprezentantul pârâtului, având pe rând cuvântul, solicită încuviințarea probei cu înscrisurile de la dosar.

Tribunalul încuviințează proba cu înscrisurile depuse la dosar.

Reprezentantul pârâtului, având cuvântul, arată că nu mai susține excepția lipsei de interes.

Tribunalul ia act că reprezentantul pârâtului înțelege să nu mai susțină excepția lipsei de interes.

În timpul derulării ședinței, ulterior admiterii în principiu a cererii de intervenție principală și discutării probelor cauzei, se prezintă apărătorul intervenienților.

Apărătorul intervenienților arată că dorește administrarea altor probe în afara celor de la dosar, respectiv proba cu înscrisuri, constând în preavizele de concediere, prin aceste înscrisuri dorește să demonstreze că persoanele pentru care a formulat cererea de intervenție, nu li s-a aprobat transferul la Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului, acestea au fost supuse preavizului de concediere, în momentul de față nu li s-a oferit niciun loc de muncă. Teza probatorie pentru depunerea înscrisurilor o reprezintă susținerea motivelor pentru suspendare.

Depune la dosar înscrisuri, pe care le prezintă și apărătorului sindicatului și reprezentantului pârâtului.

Apărătorul sindicatului reclamant, având cuvântul, consideră că probatoriul administrat dovedește îndeplinirea condițiilor, nu se opune depunerii de înscrisuri de către apărătorul intervenienților. Precizează că aceste înscrisuri, nu sunt noi, nu sunt înscrisuri care să dovedească o altă situație, de fapt și de drept.

Reprezentantul pârâtului, având cuvântul, arată că lasă la aprecierea instanței.

Tribunalul încuviințează proba cu înscrisuri, solicitată de apărătorul intervenienților, ca fiind utilă soluționării cauzei.

Tribunalul acordă cuvântul pe excepția de inadmisibilitate.

Reprezentantul pârâtului, având cuvântul, arată că a invocat excepția de inadmisibilitate cu privire la cererea de intervenție principală, în raport de dispozițiile art. 7 alin. 1 din Legea contenciosului administrativ și anume lipsa plângerii prealabile. Precizează că plângerea prealabilă depusă de intervenienți este cea formulată de reclamant și nu de către intervenienți, apreciază că nu profită și intervenienților această plângere prealabilă.

La interpelarea instanței președintele sindicatului reclamant arată că toți intervenienții sunt membrii de sindicat și erau și la data formulării plângerii prealabile.

Apărătorul sindicatului reclamant, având cuvântul, pune concluzii de respingere a excepției, consideră că este vorba despre o excepție prevăzută de art. 7 din Legea 554/2004 actul intrând în circuitul civil, plângerea prealabilă nu se face.

Apărătorul intervenienților, având cuvântul, arată că are aceleași concluzii, actul a intrat în circuitul civil.

La interpelarea instanței reprezentantul pârâtului susține că reorganizarea a fost finalizată și invocă excepția lipsei de obiect a cererii de suspendare, în raport de înscrisurile depuse la dosar, și anume faptul că au fost încheiate protocoalele de predare - primire cu instituțiile subordonate desființate, prin care dosarele de personal ale acestor angajați au fost preluate de aparatul de specialitate. Menționează că în momentul de față cele 3 instituții nu mai există, sunt desființate, iar cererea de suspendare a hotărârii la acest moment o apreciază ca fiind lipsită de obiect.

Apărătorul intervenienților, având cuvântul, solicită respingerea excepției inadmisibilității pentru lipsa plângerii prealabile având în vedere că toți intervenienții erau membrii de sindicat la data formulării plângerii prealabile, astfel că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 7 din Legea contenciosului administrativ. În ce privește excepția invocată de partea adversă, aceasta nu poate fi primită pentru că nu din vina intervenienților cauza a fost amânată atâta timp, iar actele au fost aduse la realizare, în condițiile în care Serviciul autorizații de funcționare și servicii publice, în pretinsa reorganizare, nu preia în totalitate activitățile administrației pieței publice, ci

se suplimentează 23 de posturi noi și un post de șef de serviciu, cu 30 de salariați, în timp ce salariații cu competențe dovedite, care au lucrat în cadrul administrației pietelor sunt disponibilizați, fără să li se ofere posibilitatea unui loc de muncă. Precizează că se creează funcții publice, respectiv 7 posturi de consilieri principali.

La interpelarea instanței dacă pentru cele 3 instituții ce fac obiectul hotărârii a cărei suspendare se solicită, există hotărâri de consiliu local de desființare *expressis verbis* sau există doar mențiunea din hotărârea ce face obiectul cauzei, potrivit căreia toate hotărârile de Consiliu Local încetează, toate părțile cauzei învederează că nu există hotărâri emise în mod special pentru desființarea celor 3 instituții, ci este vorba doar de mențiunea respectivă, în baza căreia s-au realizat protocoalele de predare - primire și se consideră că au încetat cele 3 instituții.

Tribunalul respinge excepția de inadmisibilitate invocată față de împrejurarea că plângerea prealabilă este formulată de sindicat în numele membrilor săi și astfel cum s-a învederat toți intervenienții sunt membrii de sindicat, ca urmare procedura prealabilă a fost realizată și pentru aceștia; împrejurarea că intervenienții au ales să promoveze, în nume propriu cererea de intervenție nu lipsește de efecte plângerea prealabilă formulată și în numele lor.

Respinge excepția rămânerii fără obiect, având în vedere că astfel cum s-a învederat la interpelarea instanței, nu există un act expres de desființare a celor 3 instituții, iar potrivit normelor de tehnică legislativă din Legea nr. 24/2000, orice act normativ se abrogă în mod expres sau încetează în mod expres, nu printr-o normă implicită.

Reprezentantul sindicatului, având cuvântul, susține că prin concluziile scrise a prezentat protocolul care s-a făcut, în momentul în care au fost chemați la negocieri, după ce a fost semnat acel protocol, nu li s-a mai permis accesul în primărie.

Acesta arată ca proiectul de hotărâre nu a fost în convocator, pe ordinea de zi ordinară, ci pe ordinea de zi suplimentară, cu nerespectarea regulilor de stabilire a unei ordine de zi suplimentare, care nu se poate vota decât în situații urgente, nu în astfel de împrejurări, nu a fost pus în dezbateri publică, nu s-a respectat codul administrativ. Precizează că pentru a se desființa 3 unități trebuia făcută publică aceasta, au fost anunțați cu 2 zile înainte că se va realiza desființarea. La dosar a depus și copia de pe ordinea de zi suplimentară, la acest moment este un haos, s-a creat un precedent, în iunie se vrea desființarea a 400 locuri de muncă, tot pe aceeași procedură.

Tribunalul acordă cuvântul pe cele cereri de renunțare.

Apărătorul sindicatului reclamant, având cuvântul, solicită să se ia act.

Reprezentantul pârâtului, având cuvântul, solicită să se ia act de renunțare.

Apărătorul intervenienților, având cuvântul, arată că este dreptul de dispoziția al părților care au formulat cererea de renunțare.

Nemaifiind alte cereri de formulat și nici alte incidente de soluționat tribunalul acordă cuvântul pe fond.

Apărătorul sindicatului reclamant, având cuvântul, solicită admiterea cererii de suspendare a actului administrativ, sunt pe deplin îndeplinite condiția cazului bine justificat și condiția prejudiciului iminent. În ce privește cazul bine justificat arată că a prezentat în cererea de chemare în judecată și prin notele depuse, atât aspectele de ordin procedural care au fost încălcate de Consiliul Local Sector 1 București, cât și aspecte care țin de fondul manifestării față de salariații din cadrul aparatului unităților care au fost desființate. Referitor la condiția pagubei iminente susține că există la dosarul cauzei documente care atestă punerea în executare a acestei hotărâri, chiar împotriva celor consemnate în respectiva reorganizare în planul raporturilor de muncă, care antrenează inclusiv concedierea unui număr semnificativ de salariați care își desfășurau activitatea în cadrul instituțiilor. Precizează că împotriva hotărârii s-a formulat acțiunea în anulare care se află pe rolul Tribunalului București, cu termen de judecată la data de 02.04.2021. Solicită admiterea acțiunii cu cheltuieli de judecată pe cale separată.

Apărătorul intervenienților, având cuvântul, arată că este de acord cu cererea de suspendare pentru aceleași considerente expuse de apărătorul sindicatului. Solicită admiterea cererii de intervenție, există un caz bine justificat, prin hotărârea Consiliului Local se desființează 3 instituții publice de interes local, care au fost înființate prin 3 hotărâri distincte ale Consiliului Local Sector 1 în anul 1997 și în 2009, ca atare acestea nu pot fi transformate, peste noapte, fără respectarea legii în compartiment funcționale fără personalitate juridică. Menționează că este nelegală desființarea Administrației piețelor Sectorului 1 București în condiția în care aceasta avea personalitate juridică distinctă, cont în bancă și autonomie financiară. Precizează că preluarea contractelor individuale de muncă ale salariaților nu s-a realizat, aceștia nu pot fi transferați pe posturi contractuale așa cum erau încadrați în structura Administrației piețelor Sectorului 1, din contră, s-au creat alte posturi noi, post de șef de serviciu, posturi de funcții publice, 4 posturi de consilier superior, 7 posturi de consilier principal, posturi pe care nu pot fi încadrați salariații Administrației Piețelor. Referitor la paguba iminentă arată că s-a conturat existența unui prejudiciu material sigur în persoana acestor salariați care au rămas fără loc de muncă, au fost disponibilizați în mod abuziv, printr-o hotărâre de Consiliul Local emisă în mod nelegal.

La interpelarea instanței reprezentantul pârâtului învederează că excepția de inadmisibilitate raportată la motivele de suspendare și la condițiile de acordare potrivit art. 14 din Legea nr. 554/2004, invocată în întâmpinare, constituie de fapt o apărare de fond și nu o excepție de sine stătătoare.

Reprezentantul pârâtului, având cuvântul, solicită respingerea cererii de suspendare având în vedere că a depus la dosarul cauzei și cererea de chemare în judecată care formează obiectul acțiunii de fond, aceleași motive care sunt invocate în acțiunea de fond se regăsesc în cererea de chemare în judecată cu privire la suspendare. Consideră că aceste motive așa cum au fost formulate în cererea de fond vor fi analizate de instanța de fond și nu într-o procedură specială. Precizează că nu sunt îndeplinite cele 2 condiții prevăzute de art. 14, cazul bine justificat și paguba iminentă, solicită să fie avute în vedere dispozițiile art. 250 alin. 1 C. civ. care prevede faptul că persoanele juridice înființate de către autoritățile publice centrale sau locale pot fi

desființate tot de către autoritățile publice centrale sau locale prin hotărâri de consiliu. Solicită să fie avute în vedere toate motivele dezvoltate în apărările formulate cu privire la neîndeplinirea celor 2 condiții, hotărârea a cărei suspendare se solicită are la bază referatul de aprobare al primarului, referat care este întemeiat pe rapoarte de control ale structurilor de control și audit intern și extern, chiar și Curtea de Conturi, chiar și alte structuri de audit extern, cât și faptul că s-a efectuat o analiză financiară de Departamentul economic cu privire la situația financiară a celor 3 structuri desființate, din 2016- până în anul 2020 și au scos la iveală ineficiența cheltuirii banului public. Menționează că măsurile sunt justificate pe deplin și motivate în aceeași măsură, celor 3 structuri li s-a desființat activitatea și nu înseamnă că există obligativitatea de a prelua personalul aflat în aceste structuri, hotărârea vizează desființarea celor 3 structuri subordonate, nu prin preluare de personal. Susține că ulterior s-au depus solicitări ale persoanelor prin care s-a cerut transferul în cadrul aparatului de specialitate sau în cadrul altor structuri unde au fost locuri disponibile și în măsura în care aceste locuri au fost disponibile transferurile au fost acceptate. În ce privește paguba iminentă solicită să se observe că cele 2 condiții trebuie să fie îndeplinite cumulativ, prin urmare cea de-a doua condiție e pagubei iminentă depinde de prima, iar paguba iminentă reprezentând lipsa drepturilor salariale este un efect inevitabil prin desființarea celor 3 structuri. Referitor la cererea de intervenție principală solicită respingerea pentru același motive.

Apărătorul sindicatului reclamant, având cuvântul, pune concluzii de admitere a cererii de intervenție principală, având în vedere că urmărește o finalitate comună. În ce privește obiectul cererii cu care a fost sesizată instanța, evident că instanța cu specificul acestei proceduri nu se va pronunța cu privire la motivele de nelegalitate indicate atât în cererea de chemare în judecată privind anularea hotărârii Consiliului Local Sector 1, nu puteau fi alte motive de nelegalitate, dar specificul acestei proceduri care are ca obiect suspendarea actului administrativ vizează necesitatea ca instanța să identifice dacă există o aparență sau indicii temeinice de nelegalitate în legătură cu actul a cărei suspendare se solicită, respectiv serioase indicii cu privire la aparență încălcarea condițiilor cu privire la emiterea actului. Menționează că este vorba despre efecte care se produc în relație cu privire la raportul de serviciu cu funcționarul public, nici până la acest moment nu există un aviz al Agenției Naționale a Funcționarii Publici, aviz care era obligatoriu, s-a făcut abstracție completă la momentul dispunerii acestei reorganizări de condițiile în care se desființează contractele colective de muncă, se prevăd proceduri, mecanisme specifice.

Reprezentantul pârâtului, având cuvântul în replică, arată că legat de faptul că ar fi trebuit să fie informat ANFP anterior momentului desființării, art. 402 alin. 1 din Codul administrativ nu prevede această obligativitate decât pentru funcții publice de stat și teritoriale, singura obligație care îi revine autorității este de a informa ANFP ulterior emiterii hotărârii, în termen de 10 zile, ceea ce s-a și făcut, este depus la dosar înscrisuri în acest sens.

Apărătorul intervenienților, având cuvântul, solicită admiterea cererii, în contradictoriu cu partea adversă arată că art. 402 din Codul administrativ stabilesc că este obligatoriu avizul ANFP în legătură cu adoptarea unui act administrativ prin care se modifică structura de funcții publice din cadrul unei autorități sau instituții publice, este fără îndoială că este emisă în mod nelegal hotărârea Consiliul Local. Cu privire la prevenirea pagubei iminente arată că a făcut dovada că salariații au fost concediați fără vreo sumă compensatorie, nu li s-a acordat un alt loc de muncă,

nu s-a făcut niciun demers la Agenția Național pentru Ocuparea Forței de Muncă pentru a fi încadrați pe o altă funcție potrivit competențelor.

Reprezentantul pârâtului, având cuvântul în replică, arată că salariații de la piețe nu au beneficiat de salarii compensatorii pentru că nu au avut contract colectiv de muncă, în schimb salariații de la AUIPUSP care au avut contract colectiv de muncă au beneficiat de salarii compensatorii, a depus în scrisuri în acest sens.

Apărătorul sindicatului reclamant, având cuvântul în replică susține că procedura de concediere nu este finalizată.

Tribunalul apreciind că au fost lămurite toate împrejurările de fapt și temeiurile de drept, retine cauza spre deliberare și pronunțare.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față constată următoarele:

Prin **cererea de chemare în judecată** înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 22.12.2020, reclamantul SINDICATUL ANGAJAȚILOR ADMINISTRAȚIEI PUBLICE LOCALE LA NIVELUL ADMINISTRAȚIEI UNITĂȚILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR ȘI UNITĂȚILOR SANITARE PUBLICE SECTOR 1 BUCUREȘTI, în numele și pentru salariații din administrația publică locală a Sectorului 1 București, administrația unităților de învățământ preuniversitar și unităților sanitare publice Sector 1 București membrii ai organizației noastre, în contradictoriu cu pârâtul CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 1 BUCUREȘTI, a solicitat instanței ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună suspendarea până la pronunțarea instanței de fond sesizate cu suspendarea și, respectiv, anularea actului administrativ, a dispozițiilor actului administrativ unilateral Hotărârea Consiliului Local al Sectorului 1 București publicată în Monitorul local sub nr. 291/04.12.2020 – privind aprobarea organigramei, statului de funcții, numărului de personal și regulamentului de organizare și funcționare ale aparatului de specialitate al Primarului sectorului 1 al Municipiului București și ale instituției subordonate Consiliului Local Sector 1 - Direcția Publică de Evidență a Persoanelor și Stare Civilă Sector 1.

În motivare, s-a arătat că, în fapt, reclamantul este o organizație sindicală reprezentativă la nivelul Primăriei Sectorului 1 București, semnatară a Contractului colectiv de muncă încheiat la nivel de această instituție iar salariații instituțiilor aflate în subordinea pârâtului sunt membri ai organizației sindicale reclamante. La data de 15.12.2020, a fost comunicată Hotărârea Consiliului Local Sector 1 nr.291/04.12.2020 prin care au fost desființate Administrația Piețelor Sector 1 și Administrația Unităților de Învățământ Preuniversitar și Unităților Sanitare Publice Sector 1, instituții din subordinea pârâtului și au fost reorganizate în compartimente fără personalitate juridică în cadrul aparatului de specialitate al Primarului Sectorului 1 București.

Astfel, reclamantul a considerat că hotărârea Consiliului Local Sector 1 este nelegală și, pe cale de consecință, a solicitat suspendarea executării acesteia fiindcă sunt îndeplinite condițiile cumulative prevăzute de lege.

În ceea ce privește existența unui caz bine justificat, reclamantul a susținut că din preluarea activității Administrației Piețelor Sector 1, Administrației Unităților de învățământ Preuniversitar și Unităților Sanitare Publice Sector 1 în cadrul aparatului de specialitate al Primarului Sectorului 1 București, ce sunt instituții publice de interes local cu personalitate juridică înființate prin mai multe hotărâri emise de Consiliul Local al Sectorului 1, potrivit Hotărârea Consiliului Local Sector 1 nr.291/04.12.2020 au fost transformate în compartimente fără personalitate juridică. În continuare, reclamantul a susținut că această transformare a instituțiilor poate fi făcută, conform art. 244 și următoarele din Codul civil doar prin hotărâri distincte și motivate ale organelor care au dispus înființarea acestora. În speță, reclamantul a afirmat că nu au fost respectate aceste dispoziții legale, instituțiile în cauză fiind desființate într-un mod neclar și nejustificat atât din punct de vedere al legalității demersului cât și al motivelor care au determinat desființarea acestora. Cu referire la indicarea expresă din hotărâre la faptul că prin această transformare că astfel s-a eficientizat și îmbunătățit actul managerial al activităților instituțiilor publice locale de la nivelul Sectorului 1 al Municipiului București, reclamantul a statuat că acest demers nu justifică nici legalitatea și nici interesul urmărit în procesul de reorganizare inițiat prin Hotărâre.

Mai mult, reclamantul a învederat că prin această hotărâre nu s-a stabilit în mod concret care va fi situația personalului instituțiilor care ar urma să se desființeze deoarece nu a operat nicio preluare a acestora de către Primăria Sectorului 1. Doar în art. 7 din hotărâre s-a stabilit că aceștia fie se vor transfera pe posturi contractuale vacante aflate în structura aparatului de specialitate al Primarului Sectorului 1 sau, după caz, în structura instituțiilor și serviciilor publice din subordinea Consiliului Local Sector 1.

De asemenea, reclamantul a susținut că această soluție cu privire la personalul din cadrul instituțiilor desființate a încălcat mai multe dispoziții legale. Astfel, conform art. 5 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 467/2006, angajatorii au obligația să informeze și să consulte angajații anterior adoptării unor măsuri de reorganizare care în cazul în care acestea produc modificări importante raporturilor de muncă ale acestora, cum ar fi încetarea contractelor de muncă, obligație ce nu a fost îndeplinită în această speță. Totodată, reclamantul a menționat că obligațiile stabilite de art. 7, alin. (1) din hotărâre în sarcina directorilor instituțiilor reorganizate revin în totalitate Consiliului Sectorului 1 deoarece directorii nu au calitatea de angajatori ci doar de conducători iar din moment ce instituțiile angajatoare sunt desființate, acestea nu mai pot exercita nicio prerogativă în ipoteza vreunei reorganizări. Deopotrivă, prin hotărâre nu s-a stabilit un moment determinat când ar urma să se desființeze, astfel că efectul hotărârii se va produce de la momentul intrării în vigoare a actului administrativ. După toate cele menționate, reclamantul a afirmat că scopul real al Primăriei Sectorului 1 și a majorității constituite la nivelul Consiliului Local Sector 1 a fost cel de a disponibiliza întregul personal al instituțiilor desființate.

În ceea ce privește condiția pagubei iminente, reclamantul a susținut că aceasta este îndeplinită deoarece angajații urmează să fie concediați în măsura în care nu vor putea parcurge procedura de transfer reglementată de art. 7, alin. 2 din hotărâre, în acest caz, existând fără

echivoc un prejudiciu material, viitor și previzibil, așa cum este definit de art. 2, alin. 1, lit. ș) din Legea nr. 554/2004.

În dovedire, reclamantul a anexat înscrisuri.

În drept, reclamantul a invocat dispozițiile art. 14 din Legea nr. 554/2004.

La data de 08.01.2021, pârâtul a formulat **întâmpinare** prin care a solicitat instanței ca, prin hotărârea ce o va pronunța să dispună, pe cale principală admiterea excepției lipsei de interes a reclamantului iar în subsidiar, pe fondul cauzei, respingerea cererii ca neîntemeiată.

În ceea ce privește excepția lipsei de interes a reclamantului, pârâtul a susținut că reclamantul nu și-a dovedit calitatea de reprezentant în această speță, nu a dovedit nici interesul direct în promovarea acțiunii de suspendare a executării H.C.L. nr. 291/04.12.2020 a Cons. Local Sect. 1 și, astfel nu poate justifica vreun interes față de celelalte prevederi ale hotărârii care exced interesele sindicatului, raportat la întreaga hotărâre.

În ceea ce privește fondul cauzei dedus judecării, pârâtul a învederat instanței faptul că, pentru a fi admisă suspendarea executării unui act administrativ trebuie îndeplinite în mod cumulativ condițiile art. 14, alin. 2 din Legea nr. 554/2004. Din moment ce în speță condițiile suspendării executării hotărârii nu s-au îndeplinit, rezultă că acțiunea formulată de reclamant este inadmisibilă.

În legătură cu cerința existenței unui caz bine justificat, faptul că unii membri de sindicat au calitatea de angajați ai Administrației Piețelor Sector 1, Administrației Unităților de învățământ Preuniversitar și Unităților Sanitare Publice Sector 1, instituții care se desființează, nu constituie un caz bine justificat pentru a putea fi dispusă suspendarea executării hotărârii. De altfel, pârâtul a susținut, în apărarea lui, că nu este suficientă simpla afirmație a persoane vătămate sau a petenților ori că desființarea instituțiilor în cauză ar reprezenta un argument hotărâtor că sunt îndeplinite condițiile art. 14, alin. 1 din Legea nr. 554/2004 deoarece acest fapt ar fi trebuit probat, lucru nerrespectat în cauză. Mai mult, pârâtul a afirmat că instanța poate doar să efectueze o cercetare succintă asupra aparenței de drept întrucât în acest stadiu nu poate fi prejudecat fondul litigiului. Totodată, pârâtul a menționat că și prin plângerea prealabilă formulată de reclamant prin adresa nr. 427/18.12.2020, înregistrată sub nr. 57644 din 2020 ce are ca obiect anularea H.G. nr. 291/04.12.2020, se folosesc aceleași argumente nefondate. Acesta a susținut că existența cazului bine justificat invocat de reclamant este argumentat de aceleași motive ce țin de analiza legalității actului administrativ, chestiunea de examinare a fondului prin a cărei soluționare instanța de judecată s-ar antepronunța, fapt inadmisibil în procedura suspendării executării unui act administrativ.

În legătura cu cerința existenței pagubei iminente, pârâtul a constatat că în raport de circumstanțele concrete ale cauzei, argumentele reclamantului au avut în vedere fondul speței, astfel că nu a dovedit paguba iminentă deoarece aceasta trebuie să conștie într-o împrejurare determinată de afectarea intereselor reclamantilor. Mențiunile reclamantului cu privire la aplicarea art. 244 și următoarele din Codul civil, în susținerea pârâtului, nu sunt suficiente și nici nu sunt probate pentru a demonstra iminența producerii unei pagube, care ar trebui să conștie

într-o consecință a executării, nu însuși executarea actului administrativ atacat, și anumte hotărârea consiliului local. Mai mult, specificul procedurii suspendării unui act administrativ presupune ca nelegalitatea actului contestat să rezulte cu evidență prin probe, în niciun caz dintr-o analiză a fondului.

În continuare, pârâtul a considerat că, potrivit art. 5, lit. g) din O.U.G. nr. 57/2019, nu are nicio relevanță că instituțiile puse în discuție în cauză nu sunt transformate în compartimente fără personalitate juridică ci activitatea lor este preluată de compartimentele funcționale deja existente la nivelul aparatului de specialitate al Primarului Sectorului 1. Mai mult, pentru desființarea acestor instituții nu este nevoie de hotărâri de consiliu distincte, iar pe de altă parte, dispozițiile legale nu prevăd nici măcar motivarea ci doar existența unei hotărâri a organului care le-a înființat, această condiție fiind îndeplinită în cauza dedusă judecării deoarece Hotărârea Consiliului Local Sector 1 nr. 291/04.12.2020 a fost emisă tocmai în acest scop. Totodată, acesta a afirmat că procedurile aflate în derulare la instituțiile publice care vor fi desființate vor fi continuate de Primarul Sectorului 1 prin aparatul de specialitate care se subrogă în drepturile și obligațiile acestora iar îndeplinite ulterior rămânând valabile, dacă organul competent nu a dispus altfel. Potrivit art. 10 din hotărârea dedusă cauzei de judecată, începând cu data intrării în vigoare a acesteia, toate hotărârile de consiliu local enumerate în plângerea prealabilă prin care au fost înființate instituțiile respective și-au încetat aplicabilitatea. Deopotrivă, pârâtul a constatat că reclamantul nu a studiat referatul de aprobare nr. A/1483/02.12.2020 al Primarului Sectorului 1 ce a stat la baza adoptării Hotărârii nr. 291/04.12.2020 a Consiliului Local Sector 1 deoarece acesta are la bază rapoartele interne ale structurilor cu atribuții de control și audit din cadrul aparatului de specialitate, cât și cele externe de la autorități publice precum Curtea de Conturi a României, Curtea de Conturi București ori alte societăți de audit, în care s-a fundamentat încetarea activității Administrației Piețelor Sector 1, Administrației Unităților de învățământ Preuniversitar și Unităților Sanitare Publice Sector 1 și Centrului Cultural Sector 1. Rațiunea încetării activității acelor instituții a fost bazată pe analiza rapoartelor de control din care au reieșit pierderi financiare substanțiale cauzate management defectuos și o funcționare neadaptată criteriilor de bună guvernare. Mai mult, decizia de a desființa aceste instituții a fost întărită și de adresa nr. G/550222/27.11.2020 a Direcției Management Economic prin care a fost comunicată analiza cheltuielilor din perioada 01.01.2016-31.10.2020 a acestora.

În altă ordine de idei, prin art. 7, alin. 2 din hotărâre, a fost adoptată o măsură de combatere a șomajului pentru salariații aflați în preaviz, măsură care nu a mai fost aplicată în situații similare de reducere a posturilor de personal. În ceea ce privește solicitarea reclamantului. De asemenea, reclamantul a solicitat faptul că angajatorii au obligația să informeze și să se consulte cu reprezentanții angajaților cu privire la deciziile care produc modificări importante contractelor de muncă ale acestora. Referitor la această solicitare, pârâtul a menționat că parte la contractele de muncă sunt directorii instituțiilor cărora le-a fost încheiată activitatea, aceștia din urmă având obligația de informare și consultare cu angajații, potrivit art. 130, alin. 2 din O.U.G. nr. 57/2019. De asemenea, pârâtul a afirmat că obligația de informare se realizează potrivit legislației în vigoare ce a fost respectată în această speță, adică Legea nr. 53/2003.

În continuare, pârâtul a susținut că potrivit art. 5, alin. 4 din hotărâre, momentul la care se vor desființa instituțiile din cauza dedusă judecării este de maximum 45 de zile de la intrarea în

vigoare a acesteia. Apoi, referitor la susținerea reclamantului cu privire la faptul că hotărârea a fost adoptată cu încălcarea caracterului prealabil și obligatoriu al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, pârâtul a afirmat că funcțiile publice locale sunt prevăzute la art. 385, alin. 3 din O.U.G. nr. 57/2019, obligația care îi revine de fapt fiind aceea că hotărârea consiliului local în discuție este să fie comunicată Agenției Naționale a Funcționarilor Publici în termen de 10 zile lucrătoare de la dispunerea măsurii prin act administrativ, obligație ce a fost îndeplinită de pârât.

Pârâtul solicită judecarea cauzei și în lipsă, conform art. 223 din Codul de procedură civilă.

În dovedire, pârâtul a anexat înscrisuri.

În drept, a invocat dispozițiile art. 205 și urm. Din Codul de procedură civilă, Legii nr. 554/2004, Codul muncii, Legii nr. 273/2006 și celelalte temeuri invocate.

La data de 14.01.2021, subsemnații Albu Elena, Anautu Madalina-Elena, Cristea Marius, Diaconu Gheorghe, Martescu Luiza Aurelia, Marculescu Gheorghe, Olteanu Paul-Iulian, Petrescu Georgiana -Bianca, Tabacu Luminița și Toma Florentina au formulat **cerere de intervenție principală**, în calitate de reclamanți-persoane vătămate într-un drept al lor de către o autoritate publică, printr-un act administrativ prin care au solicitat instanței de judecată ca, prin hotărârea ce o va pronunța să dispună suspendarea dispozițiilor actului administrativ unilateral Hotărârea Consiliului Local al Sectorului 1 București publicată în Monitorul local sub nr.291/04.12.2020 - privind aprobarea organigramei, statului de funcții, numărului de personal și regulamentul de organizare și funcționare ale aparatului de specialitate al Primarului sectorului 1 al Municipiului București și ale instituției subordonate Consiliului Local Sector 1 - Direcția Publică de Evidență a Persoanelor și Stare Civilă Sector 1, până la pronunțarea instanței de fond, suspendarea Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 1 București publicată în Monitorul local sub nr. 291/04.12.2020 să fie executorie de drept timp de 60 de zile conform art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2005, ascultarea intervenienților și pronunțarea unei încheieri motivate de admitere în principiu a cererii de intervenție principală în interes propriu formulată de către aceștia și judecarea cererii de intervenție odată cu cererea principală formulată în dosarul nr. 34703/3/2020 al Tribunalului București- Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal.

În motivarea, aceștia au arătat că, în fapt, sunt membri de sindicat, în calitate de personal angajat cu contracte individuale de muncă de către Administrația Piețelor Sector 1 București au fost vătămați într-un drept al lor de către o autoritate publică printr-un act administrativ, și anume H.C.L. nr. 291/04.12.2020 deoarece au considerat că sunt afectați în mod direct de efectele juridice produse. Reclamanții intervenienți au considerat faptul că este întemeiată suspendarea hotărârii de consiliu local emisă în cauză fiind îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de art. 14 din Legea 554/2004.

Astfel, în ceea ce privește existența unui caz bine justificat, reclamanții au arătat că reorganizarea aparatului de specialitate al Primarului Sectorului 1 București ca urmare a preluării activității instituțiilor publice care se desființează este nelegală, aceste instituții sunt de interes local cu personalitate juridică înființate prin Hotărâri distincte al Consiliului Local al Sectorului 1,

respectiv H.C.L și nr. 24/16.04.1997 de privind Administrația Piețelor Sector 1 și H.C.L și nr. 525/22.12.2009 de comasare a Administrației Unităților de învățământ Preuniversitar cu Unitățile Sanitare Publice Sector 1. Mai mult, nelegalitatea acestei hotărâri față de dispozițiile legale privind transformarea sau încetarea unei persoane juridice, desființarea instituțiilor mai sus enumerate se realizează doar prin hotărâri distincte și motivate ale organelor care au dispus înființarea acestora iar simpla susținere că prin această desființare se indică o presupusă eficientizare a activității instituțiilor locale respective fără a fi o prezentată o argumentare concretă a motivelor nu justifică nici interesul urmărit în procesul de reorganizare inițiat prin hotărâre.

În continuare, reclamanții-intervenienți au afirmat că în privința personalului celor trei instituții care ar urma să se desființeze nu operează preluarea acestora de către Primăria Sectorului 1 deoarece soluția dată prin art. 7, alin. 2 din hotărâre încalcă dispozițiile legale prin care sunt reglementate procedurile specifice raporturilor de muncă, cum ar fi art. 5, alin. 1, lit. c) din Legea nr. 467/2006. Totodată, aceștia au menționat că obligațiile stabilite prin art. 7, alin. 1 din hotărâre revin Consiliului Local Sector 1 și nu directorilor instituțiile publice respective deoarece directorii nu au calitatea de angajatori iar instituțiile angajatoare fiind desființate nu mai pot exercita niciuna dintre prerogativele care revin angajatorilor în ipoteza realizării unei reorganizări. Mai mult, din moment ce prin H.C.L. Sector 1 nr. 291/04.12.2020 nu se stabilește un moment determinat când ar urma ca aceste instituții să se desființeze, ar rezulta că efectul hotărârii se va produce la momentul intrării în vigoare a actului administrativ, adică de la data de 14 ianuarie 2020, potrivit art. 10 și art. 11 din prezenta hotărâre de consiliu local.

În ceea ce privește condiția pagubei iminente, reclamanții-intervenienți au învederat că este îndeplinită deoarece aceștia vor fi concediați dacă vor putea recurge la procedura de transfer reglementată de art. 7, alin. 2 din prezenta hotărâre, astfel că prejudiciul material este viitor și previzibil.

În altă ordine de idei, aceștia au mai menționat că acest demers are caracter urgent din cauza faptului că reclamanții vor fi concediați dacă nu vor putea recurge la procedura de transfer de la art. 7, alin. 2 din hotărâre.

Reclamanții-intervenienți au solicitat judecarea cauzei și în lipsă, în baza art. 223, alin. 3 din Codul de procedură civilă.

În dovedire au fost anexate înscrisuri.

În drept au invocat dispozițiile art. 14 alin. 1 și alin. 4 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, art. 2 alin. (1) lit. ș) din Legea nr. 554/2004, art. 223 alin. 3 din Legea nr. 134/2010, art. 64, art. 65, art. 66 din Legea nr. 134/2010, art. 5 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 467/2006, art. 244 și următoarele din Codul civil, Conform Codului Administrativ-ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 57 din 3 iulie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 555 din 5 iulie 2019, art. 3., art. 402 din Codul administrativ.

La data de 15.01.2021, la dosarul cauzei a fost depusă o **convenție** încheiată între Sindicatul Angajaților Administrației Unităților de Învățământ Preuniversitar și Unităților

Sanitare Publice Sector 1 și Sectorul 1 București având ca obiect, printre altele și renunțarea la judecată de către sindicat, potrivit art. 406 din Codul de procedură civilă.

La data de 05.02.2021, reclamantii DUMITRU ANDREEA, PEDA MARIA AMALIA, MITRICĂ RALUCA, VOINEA LAURA-AURELIA, FELECAN GABRIELA, ILIESCU ADINA, OLTEANU FLORENTINA-ALINA, IRINCU ANA-MARIA, STOICA MARILENA, PENA FLORIN, OLTEANU IULIANA MARIA, MITROI LOREDANA și COSTACHE DANUT au formulat **cerere completatoare la cererea de chemare în judecată**

Reclamantii au afirmat faptul că, pentru suspendarea efectelor actelor administrative atacate trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, condițiile existenței unui caz bine justificat, prevenirii unei pagube iminente și a sesizării, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul. În completare, reclamantii au menționat că aceste condiții impuse de art. 14 din Legea nr. 554/2004 au fost îndeplinite iar în ceea ce privește paguba iminentă, pe lângă prejudiciul direct care s-a creat, va exista și un prejudiciu indirect care constă în faptul că toți locuitorii Sectorului 1 București vor resimți efectul imediat și direct al H.C.L. nr. 291/04.12.2020 prin creșterea cheltuielilor de personal ca urmare a creșterii artificiale a numărului de angajați din cadrul aparatului de specialitate al Primarului Sectorului 1.

În ceea ce privește condiția procedurii prealabile obligatorie, aceștia au susținut că au formulat cerere de revocare în termen legal la autoritatea publică care a emis actul prin cererea înregistrată cu nr. 57644 din 18.12.2020, fără a primi vreun răspuns. În susținerea argumentelor, reclamantii au invocat Recomandarea nr. R(89)8 adoptată de Comitetul de Miniștri din cadrul Consiliului Europei la 13.09.1989, ce a fost preluată de I.C.C.J, Secția contencios administrativ și fiscal, în Decizia nr. 2199 din 14 aprilie 2009, care a statuat că "suspendarea executării actelor administrative trebuie considerată ca fiind în realitate, un eficient instrument procedura/ aflat la îndemâna autorității emitente sau a instanței de judecată, pentru a asigura respectarea principiului legalității, fiind echitabil ca atâta timp cât autoritatea publică sau judecătorul se află în proces de evaluare, acestea să nu-și producă efectele asupra celor vizați."

În dovedire a anexat înscrisuri.

În drept a invocat art. 14 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, art. III din OUG nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, cu modificările și completările ulterioare și toate textele de lege invocate în cuprinsul prezentei.

La data de 20.01.2021 și 26.01.2021, reclamantii Iliescu Adina, Peda Maria Amalia, Mitrică Raluca, Voinea Laura-Aurelia, Felecan Gabriela, Irincu Ana-Maria, Pena Florin, Olteanu Iuliana Maria și Mitroi Loredana, au solicitat, în temeiul art. 2031 din Codul civil, revocarea mandatului expres prin care a fost împuternicit reprezentatul acestora cu scopul de a reprezenta interesele pe rolul instanțelor judecătorești, inclusiv în această speță. Aceștia au considerat că la dosar a fost depusă, fără acordul lor, o convenție încheiată între Sindicatul Angajaților Administrației Unităților de Învățământ Preuniversitar și Unităților Sanitare Publice Sector 1 și Sectorul 1 București prin care s-a renunțat la judecarea cauzei iar singurul demers pentru

respectivii reclamantă a fost doar emiterea preavizelor fără a pune în mod concret la dispoziția acestora posturile vacante contractuale.

La data de 26.01.2021, pârâtul a formulat **întâmpinare la cererea de intervenție în interes propriu**, prin care a solicitat instanței ca, prin hotărârea ce o va pronunța să dispună admiterea excepției inadmisibilității cererii de intervenție principală și, pe fondul cauzei respingerea cererii ca neîntemeiată.

În apărare, pârâtul a susținut că cererea de intervenție este identică cu cererea de chemare în judecată, astfel că intervenienții nu au îndeplinit condiția referitoare la pretinderea pentru sine, în tot sau în parte, a dreptului dedus judecării sau a unui drept aflat în strânsă legătură cu primul. De asemenea, aceasta trebuia să îndeplinească și toate condițiile de admisibilitate ale acțiunii în contencios administrativ, în acest sens invocând Decizia nr. 3522/19.03.2013 pronunțată de Î.C.C.J.

În ceea ce privește excepția lipsei procedurii prealabile a cererii de intervenție principală, pârâtul a invocat dispozițiile art. 7, alin. 1 din Legea nr. 554/2004 și art. 193 din Codul de procedură civilă care prevăd faptul că formularea plângerii prealabile în termenul imperativ prevăzut de lege este o condiție obligatorie în declanșarea procedurii judiciare. În cauza dedusă judecării, procedura trebuia efectuată în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, astfel că termenul limită de depunere fiind data de 14.02.2020.

De asemenea, pe fondul cauzei, pârâtul a considerat că acțiunea de suspendare este inadmisibilă și pentru neîndeplinirea a două condiții de inadmisibilitate reglementate de art. art. 1, alin. 1 și art. 14, alin. 1 din Legea nr. 554/2004, și anume existența unui caz bine justificat și iminența producerii unei pagube, aducând mai multe argumente în acest sens.

Pârâtul a solicitat judecarea cauzei și în lipsă, conform art. 223 din Codul de procedură civilă.

În dovedire a anexat înscrise.

În drept a invocat art. 205 din Codul de procedură civilă, Legea nr. 554/2004, Codul administrativ, Codul muncii, Legea nr. 273/2006 precum și celelalte temeuri invocate.

Prin **încheierea** pronunțată în ședință publică la data de 02.03.2021, instanța a luat act de voința celor nouă persoane din cererile depuse la data de 20.01.2021 și 26.01.2021 de a nu mai fi reprezentate de sindicat.

La data de 25.03.2021, pârâtul a formulat **întâmpinare împotriva cererii completatoare** formulată de reclamantii DUMITRU ANDREEA, PEDA MARIA AMALIA, MITRICĂ RALUCA, VOINEA LAURA-AURELIA, FELECAN GABRIELA, ILIESCU ADINA, OLTEANU FLORENTINA-ALINA, IRINCU ANA-MARIA, STOICA MARILENA, PENA FLORIN, OLTEANU IULIANA MARIA, MITROI LOREDANA și COSTACHE DANUT, prin care a solicitat instanței ca, prin hotărârea pe care o va pronunța să dispună admiterea excepției tardivității cererii de completare a acțiunii introductive de instanță iar pe fondul cauzei, respingerea cererii de completare a acțiunii introductive ca neîntemeiate.

În ceea ce privește excepția tardivității cererii de completare, pârâtul a susținut că această cerere este una de modificare a cererii de chemare în judecată deoarece sunt aduse noi motive, caz în care sunt aplicabile dispozițiile art. 204, alin. (1) din Codul de procedură civilă, reclamantul putând să o modifice numai până la primul termen la care acesta a fost legal citat.

În ceea ce privește fondul cauzei, pârâtul a afirmat faptul că H.C.L. nr. 291/04.12.2020 nu a încălcat prevederile Legii nr. 52/2003 deoarece acesta nu este un act administrativ cu aplicabilitate generală și nu are caracter normativ în sensul dispozițiilor din Legea nr. 554/2004, aplicându-se în situații strict determinate și producând efecte juridice în raport cu un număr determinat sau determinabil de persoane, în cauza dedusă judecătii fiind un număr maxim determinat de 31, 35 și 8 persoane din cadrul celor trei instituții publice desființate. Așadar, actul administrativ în cauză având caracter individual, se emite întotdeauna exclusiv pentru punerea în aplicare a legii.

În continuare, pârâtul a statuat că susținerile reclamantilor cu privire la faptul că o creștere a cheltuielilor de personal ca urmare a suplimentării cu 82 de posturi, care implică afectează întreaga populație a Sectorului 1 și produce efecte asupra unui număr nedeterminat de persoane sunt neîntemeiate deoarece 74 de posturi erau deja bugetate iar 8 posturi erau stabilite în baza adresei Instituției Prefectului București cu nr. 8406/28.04.2020 înregistrată sub nr. 295/04.05.2020. Pentru a întări cele susținute, pârâtul a invocat jurisprudența Î.C.C.J.

În altă ordine de idei, pârâtul a menționat că scopul reorganizării a fost ca serviciile oferite cetățenilor Sectorului 1 să fie reformate printr-o reorganizare totală a instituțiilor publice desființate prin preluarea atribuțiilor de către compartimentele funcționale ale Primăriei Sectorului 1, din cauza pierderilor financiare substanțiale cauzate managementului defectuos sau funcționarea neadaptată criteriilor de bună guvernare. De asemenea, acesta a susținut că prin această hotărâre a consiliului local nu s-a creat niciun dubiu asupra legalității, nu s-a creat nicio pagubă iminentă, astfel că nu sunt îndeplinite condițiile suspendării unui act administrativ, reglementate de Legea nr. 554/2004.

În dovedire, pârâtul a anexat înscrisuri.

În drept a invocat dispozițiile art. 205 din Codul de procedură civilă.

Analizând actele și lucrările dosarului Tribunalul reține următoarele:

În fapt, la data de 15.12.2020, a fost comunicată reclamantului Hotărârea Consiliului Local Sector 1 nr.291/04.12.2020 prin care posturile din Administrația Piețelor Sector 1, Centrul Cultural Sector 1 și Administrația Unităților de Învățământ Preuniversitar și Unităților Sanitare Publice Sector 1, instituții din subordinea pârâtului, au fost reorganizate în compartimente fără personalitate juridică în cadrul aparatului de specialitate al Primarului Sectorului 1 București.

Administrația Piețelor Sector 1 a fost înființată prin HCL nr. 24/16.04.1997.

Administrația Unităților de învățământ Preuniversitar cu Unitățile Sanitare Publice Sector 1 a fost înființată prin H.C.L nr. 525/22.12.2009 de comasare.

La interpelarea instanței în ședința de judecată din data de 30.03.2021 dacă pentru cele 3 instituții ce fac obiectul hotărârii a cărei suspendare se solicită, există hotărâri de consiliu local de desființare *expressis verbis* sau există doar mențiunea din hotărârea ce face obiectul cauzei, potrivit căreia toate hotărârile de Consiliu Local încetează, toate părțile cauzei au arătat că nu există hotărâri emise în mod special pentru desființarea celor 3 instituții, ci este vorba doar de mențiunea respectivă, în baza căreia s-au realizat protocoalele de predare - primire și se consideră că au încetat cele 3 instituții.

Hotărârea în discuție a fost emisă în absența avizului Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

Prin H.C.L. Sector 1 nr. 291/04.12.2020 nu se stabilește în mod expres data de la care cele 3 instituții vizate își încetează activitatea.

Prin art. 7-9 din hotărâre se stabilesc o serie de obligații în sarcina directorilor Administrației Piețelor Sector 1, Centrului Cultural Sector 1 și Administrației Unităților de Învățământ Preuniversitar și Unităților Sanitare Publice Sector 1 care trebuie îndeplinite în o serie de termene, din care cel mai lung este de 30 de zile.

Nu se stabilește nimic concret, în cadrul hotărârii indicate, cu privire la situația personalului celor 3 instituții.

În ce privește motivarea hotărârii în cauză, aceasta este realizată prin intermediul unei serii de referate care, însă, nu au fost comunicate reclamantului sau persoanelor vizate.

La art.10 din hotărâre se stabilește că, începând cu data intrării în vigoare a acesteia, orice dispoziție de primar, hotărâre de consiliu sau prevedere contrară își încetează aplicabilitatea. Nu se evidențiază la niciun moment actele administrative la care acest text face referire.

Din procesul verbal de ședința din data de 04.12.2020 – filele 151-186 volumul 3 dosar – reiese că hotărârea ce face obiectul cauzei nu a figurat pe convocatorul pentru ședința, și pe proiectul de ordine de zi aflat în acel convocator.

Acest proiect de hotărâre a fost pus în discuție pe o ordine de zi suplimentară – fila 162, fila 173 volumul 3, care a fost comunicată în seara zilei de 03.12.2020 către consilieri – și nu s-a aflat la niciun moment în dezbateri publice, conform susținerilor din fila 173 volumul 3 dosar.

Fata de această hotărâre reclamantul a formulat plângere prealabilă prin adresa nr. 427/18.12.2020, înregistrată sub nr. 57644 din 2020, plângere prealabilă ce a fost respinsă.

Reclamantul a contestat judiciar actul administrativ menționat.

Reclamantii Mitroi Loredana Alice, Cristache Ana Maria, Tudor Ioana, Ilinca Dana Monica, Niculae Steluta și Constantinescu Iuliana au formulat cerere de renunțare la acțiune. Fiind formulată ulterior primului termen de judecată la care părțile au fost legal citate, renunțarea la judecată nu se poate face decât în urma intervenirii acordului expres al paratului potrivit art.

406 alin. 4 din Codul de procedură civilă: „4) Dacă reclamantul renunță la judecată la primul termen la care părțile sunt legal citate sau ulterior acestui moment, renunțarea nu se poate face decât cu acordul expres sau tacit al celeilalte părți. Dacă pârâtul nu este prezent la termenul la care reclamantul declară că renunță la judecată, instanța va acorda pârâtului un termen până la care să își exprime poziția față de cererea de renunțare. Lipsa unui răspuns până la termenul acordat se consideră acord tacit la renunțare”.

La termenul de sedinta din data de 30.03.2021 paratul, prin reprezentant, si-a exprimat acordul la cererile de renuntare la judecata.

În conformitate cu art. 406, alin. (1) din Codul de procedură civilă, „Reclamantul poate să renunțe oricând la judecată, în tot sau în parte, fie verbal în ședința de judecată, fie prin cerere scrisă”.

Față de manifestarea de voință a reclamanților Mitroi Loredana Alice, Cristache Ana Maria, Tudor Ioana, Ilinca Dana Monica, Niculae Steluta si Constantinescu Iuliana depusă în scris la dosarul cauzei și în conformitate cu dispozițiile anterior menționate, Tribunalul urmează să ia act de renunțarea acestora la judecata prezentei cauze.

In ce priveste cererea de suspendare formulata de ceilalti reclamanti si de intervenientii in interes propriu, se retin urmatoarele:

Potrivit prevederilor art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004: „(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate”.

„Cazurile bine justificate” sunt exemplificate generic de dispozițiile art. 2 alin. 1 lit. t din Legea nr. 554/2004 ca fiind acele împrejurări legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ.

Conform art. 2 alin. 1 lit. ș din aceeași lege, „paguba iminentă” constă în prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public.

De asemenea, potrivit Recomandării nr. R(89)8 adoptate de Comitetul de Miniștri din cadrul Consiliului Europei la 13.09.1989, ce a fost preluată de I.C.C.J, Secția contencios administrativ și fiscal, în Decizia nr. 2199 din 14 aprilie 2009”, suspendarea executării actelor administrative trebuie considerată ca fiind, în realitate, un eficient instrument procedural aflat la îndemâna autorității emitente sau a instanței de judecată, pentru a asigura respectarea principiului legalității, fiind echitabil ca atâta timp cât autoritatea publică sau judecătorul se află în proces de evaluare, acestea să nu-și producă efectele asupra celor vizați”.

Determinarea existenței cazului bine justificat nu presupune analiza în fond a legalității actului administrativ a cărui executare se solicită a fi suspendată, fiind suficientă o analiză sumară a actului, în aparență, fără prejudicarea fondului, prin raportare la motivele de fapt și de drept invocate de reclamanti și intervenienți în baza unui probatoriu minimal.

Acest lucru nu înseamnă că nu se pot analiza motivele invocate de reclamanti, pe considerentul că ar fi motive de fond, ci că instanța este obligată să examineze dacă, în aparență, susținerile acestora ar putea fi întemeiate, astfel încât pentru respectarea ordinii de drept este necesară suspendarea executării actului administrativ până la analizarea acestuia în fond de instanța de judecată.

Având în vedere aceste principii, tribunalul constată că argumentele reclamantilor și intervenienților sunt întemeiate.

Instanța apreciază că există o îndoială puternică și evidentă asupra prezumției de legalitate pe care se fundamentează actul administrativ ce face obiectul cauzei.

În ce privește claritatea hotărârii atacate, se constată că există o serie de inadvertențe.

Astfel, din simpla lectură a acesteia nu reiese care este data de la care încetează activitatea celor trei instituții.

Data intrării în vigoare a unei hotărâri de consiliu de reorganizare – act administrativ cu caracter individual – se stabilește potrivit art.199 din Codul administrativ raportat la modalitatea de comunicare a acesteia.

Or, în cuprinsul hotărârii se prevăd obligații pentru directorii celor 3 instituții teoretic desființate care se întind pe un termen de până la 30 de zile de la adoptarea hotărârii, fără niciun fel de corelare cu data intrării în vigoare a respectivei hotărâri.

Din această perspectivă, par a se încălca prevederile art. 1 al.5 din Constituție și ale art.8 al. 3 din Legea 24/2000 referitoare la claritatea normei, potrivit cu care: „4) Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce. Nu se folosesc termeni cu încărcătură afectivă. Forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia și claritatea dispozițiilor. ”.

În plus, însă, se realizează și un impediment în executarea propriu-zisă a hotărârii atacate, deoarece apare ca dificil de determinat întinderea mandatului celor 3 directori și a obligațiilor ce le revin acestora.

De asemenea, inclusiv cu privire la desființarea efectivă a celor trei instituții par a fi neclaritate în modalitatea de reglementare a acestei desființări, după cum reiese din susținerile părților cauzei.

În ce privește hotărârile de consiliu, dispozițiile de primar și alte dispoziții contrare care își încetează aplicabilitatea, acestea apar să aibă un obiect nedeterminabil, neputând fi cunoscut unui cititor diligent la ce anume acte administrative și prevederi contrare se referă.

O astfel de tehnică de redactare pare să fie în contradicție flagrantă cu prevederile art. 39 din Legea 24/2000, potrivit cu care „Art. 39. - (1) Referirea într-un act normativ la alt act normativ se face prin precizarea categoriei juridice a acestuia, a numărului său, a titlului și a datei publicării aceluși act sau numai a categoriei juridice și a numărului, dacă astfel orice confuzie este exclusă.

(2) Referirea la un tratat internațional trebuie să cuprindă atât denumirea completă a acestuia, cât și a actului de ratificare sau de aprobare” și a prevederilor art 64-65 din același act normativ, potrivit cu care „Art. 64. - (1) Prevederile cuprinse într-un act normativ, contrare unei noi reglementări de același nivel sau de nivel superior, trebuie abrogate. Abrogarea poate fi totală sau parțială.

(2) În cazul unor abrogări parțiale intervenite succesiv, ultima abrogare se va referi la întregul act normativ, nu numai la textele rămase în vigoare.

(3) Abrogarea unei dispoziții sau a unui act normativ are caracter definitiv. Nu este admis ca prin abrogarea unui act de abrogare anterior să se repună în vigoare actul normativ inițial. Fac excepție prevederile din ordonanțele Guvernului care au prevăzut norme de abrogare și au fost respinse prin lege de către Parlament.

(4) Dacă o normă de nivel inferior, cu același obiect, nu a fost abrogată expres de actul normativ de nivel superior, această obligație îi revine autorității care a emis prima actul.

(5) Abrogările parțiale sunt asimilate modificărilor de acte normative, actul normativ abrogat parțial rămânând în vigoare prin dispozițiile sale neabrogate.

Condițiile de formă și de fond ale abrogării

Art. 65. - (1) Abrogarea poate fi dispusă, de regulă, printr-o dispoziție distinctă în finalul unui act normativ care reglementează o anumită problemă, dacă aceasta afectează dispoziții normative anterioare, conexe cu ultima reglementare.

(2) În cadrul operațiunilor de sistematizare și unificare a legislației se pot elabora și adopta acte normative de abrogare distincte, având ca obiect exclusiv abrogarea mai multor acte normative.

(3) În vederea abrogării, dispozițiile normative vizate trebuie determinate expres, începând cu legile și apoi cu celelalte acte normative, prin menționarea tuturor datelor de identificare a acestora”.

În plus, potrivit art. 134 al.3 din Codul administrativ, „(3) Data ședinței consiliului local precizată cu ocazia convocării este stabilită, cu respectarea modului de calcul al termenelor

procedurale, prevăzut de art. 181 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare, astfel:

a) în termen de 5 zile de la data comunicării dispoziției de convocare pentru ședințele ordinare” și, potrivit art. 135 al.1-8 din Codul administrativ, „(1) Proiectul ordinii de zi se redactează de către secretarul general al unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale și compartimentele de resort din cadrul aparatului de specialitate al primarului, ca anexă la documentul de convocare la propunerea primarului sau a consilierilor locali, după caz, în condițiile legii.

(2) Este obligatorie înscrierea pe proiectul ordinii de zi a proiectelor de hotărâri care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 136 alin. (8).

(3) Proiectul ordinii de zi a ședinței consiliului local poate cuprinde proiecte de hotărâri, cu menționarea titlului și a inițiatorului, rapoarte ale primarului, ale viceprimarului, ale consilierilor locali, ale comisiilor de specialitate, ale comisiilor speciale sau mixte, rapoarte sau informări ale conducătorilor organismelor prestatoare de servicii publice și de utilitate publică în unitățile administrativ-teritoriale, după caz, precum și orice alte probleme de interes local.

(4) Proiectul ordinii de zi a ședinței consiliului local se aduce la cunoștință locuitorilor comunei, ai orașului sau ai municipiului/subdiviziunii administrativ-teritoriale prin mass-media, prin afișarea pe pagina de internet a unității administrativ-teritoriale sau prin orice alt mijloc de publicitate.

(5) În comunele, în orașele sau în municipiile în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor, stabilit la ultimul recensământ, proiectul ordinii de zi se aduce la cunoștința publică și în limba minorității naționale respective.

(6) Scoaterea unui proiect de hotărâre de pe proiectul ordinii de zi se face în situația în care acesta nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 136 alin. (8) sau numai cu acordul inițiatorului, dacă acesta îndeplinește condițiile prevăzute la art. 136 alin. (8).

(7) Ordinea de zi a ședinței se aprobă cu majoritate simplă, la propunerea celui/celor care a/au cerut convocarea consiliului local.

(8) Suplimentarea ordinii de zi se aprobă numai pentru probleme urgente cu majoritate simplă”.

Asa cum rezulta din lecturarea sumara a procesului verbal de sedinta si a hotararii atacate, apare ca reala sustinerea ca proiectul de hotarare nu a figurat in convocatorul ordinii de zi a sedintei din data de 04.12.2020, ci a fost trimis in seara zilei de 03.12.2020 catre consilieri, precum si ca acesta nu a fost pus in dezbatere publica.

Acest proiect de hotarare a fost adoptat pe ordine de zi suplimentara.

Desi starea de fapt definitiva urmeaza a fi stabilita de instanta investita cu fondul actiunii in anulare, Tribunalul retine ca, in situatia necesitatii adoptarii unor reglementari care presupun afectarea drepturilor persoanelor pare a fi necesar a fi parcursi toti pasii procedurali prevazuti de lege, acestea neputand fi adoptate in regim de urgenta si fara respectarea termenelor prevazute de Codul administrativ pentru adoptarea unor hotarari de consiliu in regim ordinar.

In acest sens, de altfel, s-a pronuntat constant Curtea Constitutionala a Romaniei cand a analizat ordonante de urgenta prin care se afectau drepturile salariale ale persoanelor – Decizia CCR 1.221 din 12 noiembrie 2008 referitoare la exceptia de neconstitucionalitate a dispozitiilor Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 136/2008 privind stabilirea unor masuri pentru salarizarea personalului din invatamant in anul 2008, potrivit cu care: „Curtea retine ca relatia dintre puterea legislativa si cea executiva se exprima prin competenta conferita Guvernului de a adopta ordonante de urgenta in conditiile stabilite de art. 115 alin. (4) din Constitutie. Astfel, ordonanta de urgenta, ca act normativ ce permite Guvernului, sub controlul Parlamentului, sa faca fata unei situatii extraordinare, se justifica prin necesitatea si urgenta reglementarii acestei situatii care, datorita circumstantelor sale, impune adoptarea de solutii imediate in vederea evitarii unei grave atingeri aduse interesului public. Or, adoptarea de catre Guvern a Ordonantei de urgenta nr. 136/2008 nu a fost motivata de necesitatea reglementarii intr-un domeniu in care legiuitorul primar nu a intervenit, ci, dimpotrivă, de contracararea unei masuri de politica legislativa in domeniul salarizării personalului din invatamant adoptata de Parlament. Aşa fiind, in conditiile in care legiuitorul primar a stabilit deja prin Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonantei Guvernului nr. 15/2008 privind creşterile salariale ce se vor acorda in anul 2008 personalului din invatamant, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 730 din 28 octombrie 2008, conditiile si criteriile de acordare a acestor creşteri salariale, Guvernul, prin interventia sa ulterioara, intra in conflict cu prevederile art. 61 alin. (1) din Constitutie, potrivit carora "Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului roman si unica autoritate legiuitoare a tarii". In continuare, Curtea constata ca dispozitiile Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 136/2008 infrang si prevederile art. 115 alin. (6) din Constitutie, deoarece afecteaza drepturi fundamentale, precum dreptul la munca si la protectia sociala a muncii si dreptul la un nivel de trai decent, asa cum sunt consfinţite in prevederile constitutionale ale art. 41 si art. 47 alin. (1). Prin continutul lor, acestea sunt drepturi complexe care includ si dreptul la salariu si dreptul la conditii rezonabile de viaţa, care sa asigure un trai civilizatat si decent cetatenilor”.

Daca acest aspect este valabil pentru acte normative cu putere de lege, el s-ar impune, cu atat mai mult, ca un imperativ constitutional, legiuitorului secundar.

In plus, tribunalul constata ca, din simpla lecturare a HCL Sector 1 nr. 291/04.12.2020, o parte din mentiunile din cuprinsul sau apar ca fiind contradictorii – pe de-o parte cele 3 institutii se desfiinteaza, probabil, la data intrarii in vigoare a hotararii, care este in functie de modalitatea de comunicare a acesteia, iar pe de alta parte directorii acestora trebuie sa exercite atributiile prevazute de hotarare un termen determinat de maxim 30 de zile –, putandu-se genera situatia ca hotararea sa fie in vigoare anterior expirarii termenului de 30 de zile si institutiile la care functioneaza directorii respectivi sa fie desfiintate, iar aceste persoane sa fie in imposibilitate obiectiva de a indeplini in mod legal sarcinile stabilite fata de ei de Consiliul Local Sector 1 Bucuresti, prin incetarea calitatii lor oficiale.

Este posibil ca dosarul administrativ sa lamureasca aceste aspecte, insa acest lucru nu are relevanta pentru instanta care analizeaza prezenta cauza si care nu are posibilitatea analizei efective a fondului cauzei.

Pentru a beneficia de prezumtia de legalitate care sta la baza caracterului executoriu al actului administrativ, acesta trebuie sa indeplineasca o serie de conditii minimale, printre care pe aceea de a fi inteligibil, astfel incat la o analiza sumara sa se inteleaga atat starea de fapt, cat si consecintele pe care aceasta le-a atras in drept.

Imprejurarea ca organul emitent se contrazice in cuprinsul hotararii respective de o astfel de maniera incat nu se poate intelege care sunt masurile dispuse, cu claritate, cand intra in vigoare si cand inceteaza, ce anume se abroga si incepand de cand, constituie un temei justificat, in sensul legii, pentru suspendarea acestuia.

In ce priveste indeplinirea conditiei prejudiciului iminent, instanta retine ca, intr-adevar, masurile dispuse prin hotararea ce face obiectul cauzei afecteaza reclamantii si intervenientii cauzei cu privire la securitatea locului de munca, cu privire la posibilitatea de a obtine un salariu si a se realiza profesional, aspect dovedit din preavizele de concediere de la dosar.

Caracterul executoriu al hotararii atacate are un efect direct si dramatic asupra acestora si asupra familiilor lor, acesta fiind potentat de conditiile pandemice in care ne aflam si care, prin restrangerea activitatii in toate sectoarele economice, ii pune in situatia de a isi gasi cu greutate un alt loc de munca.

In ce priveste institutiile vizate de hotarare, prin maniera neclara de redactare a acesteia, prin nerezolvarea expresa a situatiei personalului si prin lipsa unei coerente de reglementare raportat la desfiintarea lor, le pune in situatia imposibilitatii de functionare si a imposibilitatii cunoasterii atributiilor proprii.

Instanta apreciaza ca executarea abrupta a unei astfel de hotarari este de natura sa perturbe grav activitatea institutiilor vizate de desfiintare, sa prejudicieze sever reclamantii si chiar sa creeze disfunctionalitati activitatii paratei.

De asemenea, se apreciaza ca suspendarea executarii acesteia corespunde atat interesului personal al reclamantilor, dar si imperativului interesului public de a avea in circuitul civil acte administrative clare si inteligibile, si de a nu executa intempestiv acte administrative incerte si care au un efect dramatic asupra societatii in care autoritatea functioneaza.

Potrivit prevederilor legale citate, suspendarea unui act administrativ se poate dispune doar daca ambele conditii de fond sunt intrunite cumulativ, in sensul ca sunt incidente in speta atat cazul justificat, cat si iminenta pagubei.

Fata de cele de mai sus, se retine ca, in speta dedusa judecatii, ambele conditii prevazute de art. 14 din Legea 554/2004 sunt indeplinite, astfel incat Tribunalul va admite cererea principala, va admite cererea de interventie principala si va dispune suspendarea executării HCL

291/04.12.2020 adoptata de parata până la pronunțarea instanței de fond asupra acțiunii în anulare a hotărârii indicate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII**

HOTĂRĂȘTE

Ia act de renunțarea reclamantilor Mitroi Loredana Alice, Cristache Ana Maria, Tudor Ioana, Ilinca Dana Monica, Nicolae Steluta si Constantinescu Iuliana la judecata cauzei.

Admite actiunea formulată de reclamantii SINDICATUL ANGAJAȚILOR ADMINISTRAȚIEI PUBLICE LOCALE LA NIVELUL ADMINISTRAȚIEI UNITĂȚILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR ȘI UNITĂȚILOR SANITARE PUBLICE SECTOR 1 BUCUREȘTI cu sediul în sector 2, București, ȘOS. PANTELIMON (AV. IORDACHE BOGDAN NICOLAE), nr. 248-250, bl. 59-60, sc. D, ap. 234, Ilescu Adina (...), Felecan Gabriela (...), Irincu Ana Maria (...), Pena Florin (...), Preda Mariana – Amalia (...), Voinea Laura – Aurelia (...), Mitricea Raluca (...) și Olteanu Iuliana Maria (...) în contradictoriu cu pârâul CONSILIUL LOCAL SECTOR 1 BUCUREȘTI cu sediul în sect. 1, București, BLD. BANU MANTA, nr. 9.

Admite cererea de intervenție principală formulată de intervenienții Albu Elena (...), Arnautu Madalina Elena (...), Cristea Marius (...), Diaconu Gheorghe (...), Marculescu Gheorghe (...), Martescu Luiza Aurelia (...), Olteanu Paul Iulian (...), Petrescu Georgiana Bianca (...), Tabacu Luminita (...) și Toma Florentina (...).

Dispune suspendarea executării Hotărârii 291/04.12.2020 adoptate de parata până la pronunțarea instanței de fond asupra acțiunii în anulare a hotărârii indicate.

Cu drept de recurs în termen de 5 zile de la comunicare, recursul urmând a se depune la Tribunalului București – Secția a II-a Contencios administrativ și fiscal.

Pronunțată potrivit art. 402 teza a II-a C. pr. civ. azi, 30.03.2021.

**Președinte,
Adina Elvira Ghiță**

**Grefier,
Cristina Brezoianu**